

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 27 lipca 2023 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie **O. C.** i in.

uniewinnionego od popełnienia czynu z art. 291 § 1 k.k.

wniosku obrońcy o zasądzenie zwrotu kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym oraz kosztów dojazdu do Sądu Najwyższego

na podstawie art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

p o s t a n o w i ł

1. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz O. C. kwotę 1920 zł (tysiąc dziewięćset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu poniesionych kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym oraz kwoty 690 (sześćset dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu do Sądu Najwyższego;

2. w pozostałym zakresie wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 9 maja 2023 r., sygn. akt I KK 377/22, oddalił – rozpoznaną na rozprawie – kasację wniesioną przez prokuratora (na niekorzyść m.in. oskarżonego O. C.) od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 5 maja 2022 r. (sygn. akt VII Ka 885/21), zmieniającego wyrok sądu pierwszej instancji i uniewinniającego m.in. oskarżonego O. C. od popełnienia czynu z art. 291 § 1 k.k. Konsekwencją rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego było

także orzeczenie o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego, którymi został obciążony Skarb Państwa.

Obrońca z wyboru O. C. wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz uniewinnionego zwrotu kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym oraz kosztów dojazdu. Wnioskodawca wskazał, iż na rzeczzone wydatki złożyły się następujące kwoty: 1200 zł za obronę przed Sądem Najwyższym, 720 zł za wniesienie odpowiedzi na kasację oraz 821,80 zł tytułem łącznych kosztów związanych z dojazdem do siedziby sądu, w tym opłat autostradowych w łącznej wysokości 131,80 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Z treści art. 626 § 2 k.p.k. wynika, że jeżeli w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie nie zamieszczono rozstrzygnięcia o kosztach, jak również, gdy zachodzi konieczność dodatkowego ustalenia ich wysokości lub rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wykonawczego, orzeczenie w tym przedmiocie wydaje odpowiednio sąd pierwszej instancji lub sąd odwoławczy. Przepis ten ma odpowiednie zastosowanie również w postępowaniu kasacyjnym (art. 637a k.p.k.).

Nie ulega wątpliwości, że na etapie postępowania kasacyjnego – w przypadku oddalenia kasacji od wyroku uniewinniającego – zastosowanie znajduje norma art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k., a zatem, w realiach niniejszej sprawy, uniewinnionemu przysługuje zwrot uzasadnionych wydatków, w tym z tytułu ustanowienia jednego obrońcy w postępowaniu kasacyjnym.

Wskazać trzeba, że podstawę prawną do ustalenia wysokości wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem jednego obrońcy, stanowią przepisy ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze (Dz.U. z 2022 r., poz. 1184, t.j. z dnia 3.06.2022 r.; dalej: PrAdw.) oraz przepisy aktualnie obowiązującego rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie, tj. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800; dalej: rozporządzenie).

W przedmiotowej sprawie aktywność obrońcy uniewinnionego sprowadzała się do sporządzenia i wniesienia odpowiedzi na kasację prokuratora oraz udziału w rozprawie kasacyjnej w dniu 9 maja 2023 r. Zwrócić należy uwagę, że w

powołanym wyżej rozporządzeniu nie wyszczególniono stawki minimalnej za sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na kasację. Najbardziej zbliżona swym charakterem jest opinia o braku podstaw do wniesienia kasacji (§ 11 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia), dlatego należało na tej podstawie przyjąć wartość stawki minimalnej na kwotę 720 zł. W orzecznictwie prezentowany był również pogląd, że jest to czynność zbliżona do samej kasacji (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2013 r., sygn. III KK 316/13). Przyjmując takie stanowisko, wartość stawki minimalnej zamyka się również w tej kwocie, gdyż § 11 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia ustanawia ją w wysokości 720 zł. Powyższa kwota nie obejmuje samego występowania przed Sądem Najwyższym (na rozprawie), za którą to czynność rozporządzenie przewiduje odrębną stawkę w wysokości 1200 zł (§ 11 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia). Wobec powyższego, zawnioskowany zwrot kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym w kwocie 1920 zł uznać należało za uzasadniony i zgodny z obowiązującym prawem.

Przedmiotowy wniosek zasługiwał również na uwzględnienie w zakresie zwrotu kosztów dojazdu do Sądu Najwyższego, aczkolwiek nie w kwocie wskazanej we wniosku. Należy stwierdzić, że wnioskodawca tylko w części wykazał te koszty w sposób właściwy, przedstawiając stosowne ich wyliczenie, zgodne z § 2 pkt 1 lit. b rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. z 2002 r. Nr 27, poz. 271 ze zm.). Brak było podstaw do zakwestionowania liczby kilometrów wskazanych we wniosku, a zatem podaną w nim wartość kosztów przejazdu w wysokości 690 zł uznać należy za zasadną. Sąd Najwyższy nie znalazł natomiast podstaw do zasądzenia na rzecz uniewinnionego należności z tytułu poniesionych opłat autostradowych. Koszty te, określone we wniosku na łączną kwotę 131,80 zł, nie zostały bowiem w żaden sposób wykazane.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[PŁ]

[ał]

